

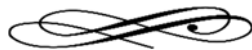
початковим етапом на шляху підвищення ефективності діяльності компанії, що дає змогу визначити стратегію розвитку компанії, вибрати пріоритетні напрями та розробити оптимальний план впровадження новітніх технологій. Т. Дудар [5] доводить, що консалтинг – це комплекс знань, пов'язаних із науковим пошуком, здійсненням досліджень, проведенням експериментів з метою розширення наявних та здобуття нових знань, перевірки наукових гіпотез, встановлення закономірностей, наукових узагальнень, наукового обґрунтування проектів для успішного розвитку організації. Це дуже складне багатофакторне соціальне явище, значення якого із розвитком суспільства ринкових відносин постійно зростає.

Отже, історичний підхід дозволив простежити процес змістовної трансформації дефініції «консалтинг» під впливом змін соціально-економічного розвитку, що стало запорукою реалізації процесів перетворення основного поняття «консалтинг» із допомоги (професійної або експертної) до процесу (професійної діяльності), у процесі якого здійснюється створення інтелектуальних продуктів професійними консультантами.

Отже, поняття «консалтинг» має враховувати особливості консалтингової діяльності протягом реалізації взаємодії консалтингової компанії з підприємством-замовником щодо вирішення його проблем та налагодження процесів його функціонування за допомогою концептуальних та науково-методологічних розробок, моделей управління, стратегій розвитку.

Список використаних джерел

1. Консалтингове забезпечення управлінських економіко-екологічних рішень на регіональному рівні: монографія /за заг. ред. д-ра екон. наук, професора А. І. Ковальова. Одеса : ФОП Гуляєва В. М., 2017. 190 с.
2. Коростельов В. А. Управлінське консультування: навч. посібник. К. : МАУП, 2003. 104 с.
3. Коростельов В. А. Роль консалтингу в управлінні бізнесом. К.: МАУП, 2004. 252 с.
4. Черепанова В. О., Лейкін Д. С. Планування розвитку управлінського консультування в Україні. *Вісник НТУ «ХПІ». Збірник Наукових праць*. Серія: Технічний прогрес і ефективність виробництва. Харків: НТУ «ХПІ». 2015. № 59(1168). С. 76–79.
5. Дудар Т. Г. Напрями розвитку консалтингу в системі підприємницької діяльності. *Проблеми інноваційно-інвестиційного розвитку*. Серія: Економіка та менеджмент. 2016. № 9. С. 79–84. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Piir_2016_9_12

Гуленко Наталія Василівна

(наук. керівник – канд. екон. наук, доцент Щербіна О. С.)

Донецький національний університет імені Василя Стуса, м. Вінниця

ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ І ТЕХНОЛОГІЙ В ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ АВТОМОБІЛЬНОГО ТРАНСПОРТУ

Для сучасного економічного стану України характерним є підвищення ролі підприємств автомобільного транспорту, які забезпечують життєдіяльність населення, функціонування і розвиток економіки держави, збереження її обороноздатності, можливість досягнення зовнішньоекономічних цілей країни.

Впровадження інформаційних систем і технологій дає можливість досягати поставлених цілей, автоматизуючи виробничі процеси; забезпечувати виконання стандартів; удосконалювати випуск продукції на основі аналізу попиту споживачів; знаходити найбільш

економічно вигідні шляхи швидкої доставки товарів; досягати досконалості в управлінні бізнес-процесами підприємства. Тому використання інформаційних систем і технологій в діяльності підприємств автомобільного транспорту є нагальним та актуальним.

Сучасні умови призводять до необхідності побудови механізму управління підприємством, в основу якого покладена оптимальна якість продукції та швидка доставка цієї продукції.

Логістика – це процес управління виробництвом, переміщенням і збереженням матеріалів і товарів, а також супутніми інформаційними потоками за допомогою організації каналів товароруку, за яких поточні й майбутні витрати мінімізуються шляхом високоефективного виконання і доставки замовлень [1].

Якщо під концепцією логістики розуміють систему заходів, спрямованих на підвищення ефективності управління матеріальними, фінансовими та інформаційними потоками шляхом оптимізації і раціоналізації логістичних операцій, то доцільно виділити аналітичну, технологічну та інтегральну концепції. Кожна з них включає використання інформаційних систем та технологій, які покликані підвищувати ефективність управління підприємством, автоматизувати бізнес-процеси та операції, підвищувати конкурентоспроможність [1].

Аналітична концепція являє собою класичний підхід до логістики як теоретичної науки, об'єктом вивчення якої є матеріальний потік і супутні йому процеси, що відбуваються в межах логістичної системи або окремих підсистем.

Основою аналітичної концепції є семантичні, аналітичні, аналогові моделі оптимізації. Наприклад: модель оптимального розрахунку величини замовлення; модель оптимізації логістичного циклу в межах окремої підсистеми логістичної системи; модель оптимального завантаження транспортного засобу [3].

Технологічна концепція базується на основах системотехніки і системного аналізу, які використовуються для моделювання матеріальних, фінансових, інформаційних і сервісних потоків, логістичних операцій і процесів, логістичних систем та їхнього синтезу. Основу технологічної концепції логістики складають такі системи і технології: MRP (Material Requirement Planning), MRP II (Material Resource Planning), Demand-driver Techniques / Logistics (DDT) та її модифікації Quick Response (QR) і Continuous Replenishment (CR) (одні з технологій, які повністю орієнтовані на попит) [3].

Інтегральна концепція покликана відображати розуміння бізнесу, в якому окремі логістичні процеси будуть розглядатися як деякі центри бізнес-активності, що зв'язані в єдиному інтегральному процесі управління потоковими процесами, і логістичними системами для більш повного та якісного задоволення клієнтів відповідно до їхніх специфічних потреб і цілей, тих чи інших структур бізнесу.

Інтегральна концепція базується на реалізації таких відомих систем і технологій: TQM, LP (Lean Production), VMI (Vendor Managed Inventory), SCM (Supply Chain Management), TBL (Time-based Logistics), VAD (Value added Logistics), ERP (Enterprise Resource Planning), CSRP (Customer Synchronized Relationship Planning), JIT (Just In Time – точно в термін, вчасно) [4].

Найвідоміші світові транспортні компанії, які використовують вище описані технології це – Volvo, Toyota Motors, Boeing, BMW, General Motors, Ford Motor Company, Chrysler, Honda RD Americas. З українських компаній, LEONI Wiring Systems UA GmbH в Стрию, який виробляє кабельні мережі для автомобілів «Opel Astra» та «Opel» [1].

Найбільш поширена в світі логістична концепція, яка втілює один з основних принципів «ощадливого виробництва» – це технологія JIT.

JIT – це технологія побудови логістичної системи або організації логістичного процесу в окремій функціональній області, яка забезпечує доставку матеріальних ресурсів, незавершеного виробництва, готової продукції в необхідній кількості у визначений час і в установлене місце [4].

Для технології можна виділити три основних принципи [3]:

1) доставка ресурсів до місць переробки здійснюється особливо точно в необхідний час;

2) неперервність процесу удосконалення методів підвищення продуктивності і скорочення виробничих витрат;

3) неперервне поліпшення виробництва (і технічна, й організаційна сфери).

Основні характеристики: поліпшення якості до стану «нуль дефектів»; зменшення тривалості циклу шляхом зниження часу оснащення, розміру черги і величини виробничої партії; поступова модифікація самих операцій; виконання цих видів діяльності з мінімальними витратами [3].

Області застосування ІТ: виробнича сфера (охоплює керований за допомогою ІТ виробничий процес); поставки; збут (забезпечує постачання безлічі споживачів, які виставляють свої запити в онлайн-інформаційні системи) [4].

Переваги використання технології ІТ: скорочуються запаси «в дорозі»; виключається низка операцій технологічного ланцюга поставок; збільшується надійність поставок; відсутність необхідності в невиробничих роботах, наприклад, складуванні і переміщенні матеріалів. До недоліків варто віднести: вимоги споживача до якості, які призводять до збільшення витрат постачальника; розмір партії і періодичність поставок [3].

При впровадженні технології ІТ у діяльність підприємств автомобільного транспорту необхідно вирішити певні завдання.

1. У сфері взаємин із постачальниками: пошук близько розташованих постачальників; перехід на тривалі господарські зв'язки; організація безпаперового інформаційного обміну; централізована доставка силами і засобами постачальника.

2. У галузі поставок: забезпечення можливості частих поставок малими партіями; заохочення постачальників за готовність упаковувати товари в необхідних кількостях.

3. У галузі відвантаження: складання і чітке дотримання розкладів прибуття вантажів; використання постійних, перевірених перевізників; укладення довгострокових контрактів на комплексне логістичне обслуговування, яке складається із складування і транспортування.

Технологія ІТ є перспективною для використання навіть у неповному її вигляді, але потрібно враховувати національні фактори та особливості виробництва і збуту продукції.

Такі вітчизняні виробники, як «Сармат», ЗАТ «Чумак», «Львівська політехніка», ЗАТ «АВК», «Торговий дім Харківський жиркомбінат», «Торговий дім Львівський жиркомбінат», «Агрокосм», «Сан Інтербрю Україна», «Криворізький завод гірничого обладнання», «Крафт Фудз Україна», вже практикують технологію ІТ, тому є доцільним використання цієї технології і в діяльності підприємств автомобільного транспорту.

Хоча наявні і можливі ризики при її впровадженні, значні супутні витрати, але логістика як функціональна одиниця є не тільки допоміжним процесом на підприємстві, але й важливою запорукою успішного ведення бізнесу на сучасному ринку.

Отже, застосування інформаційних систем та технологій як концепції логістики на підприємствах автомобільного транспорту дасть змогу: гармонізувати внутрішні бізнес-процеси підприємства; підвищити ефективність діяльності функціональних підрозділів; підвищити якість обслуговування клієнтів; підвищити конкурентоспроможність підприємства в умовах жорсткої конкуренції на ринку.

Список використаних джерел

1. Прокофьева Т. А., Сергеев В. И. Логистика. Учебно-методический комплекс. М. : Изд-во РАГС, 2010. 420 с.

2. Євсєєва Г. В. Промислове підприємство як об'єкт логістичного впливу. *Збірник тез доповідей всеукраїнської науково-практичної конференції*. К.: НУХТ, 2006. с. 48.

3. Крикавський Є. В. Логістика. Для економістів: підручник. Львів : Видавництво Національного університету «Львівська політехніка», 2004. 448 с.

4. Lean – ошадливе виробництво. URL: <https://www.it.ua/knowledge-base/technology-innovation/lean-manufacturing>.

